U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Antonína Koukala v právní věci **žalobce P. O.,** zastoupeného Mgr. Petrem Slovákem, advokátem se sídlem Hoblíkova 2, 741 01 Nový Jičín, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra ČR,** se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. prosince 2002, č. j. OBP-1726/CZ-2002,

t a k t o :

I. Žaloba **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou dne 31. 12. 2002 Vrchnímu soudu v Praze a tímto soudem postoupené dne 23. 1. 2003 podle ustanovení § 132 s. ř. s. Nejvyššímu správnímu soudu v Brně k dokončení řízení, domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policejního prezídia ČR, ředitelství služby správních činností, ze dne 23. 10. 2002, č.j. PPR-731-3/RSP-2002, jímž bylo zastaveno řízení mimo odvolání ve věci přezkoumání pravomocného rozhodnutí o odnětí zbrojního průkazu.

V žalobě žalobce poukázal na to, že se podnětem k řízení mimo odvolání nedomáhal přezkoumání rozhodnutí Policie ČR správy Severomoravského kraje ze dne 27. 5. 2002 (ve spojení s rozhodnutím Policie ČR okresního ředitelství Vsetín ze dne 19. 4. 2002, č. j. PSM-137/Spr-2002, ale žádal přezkoumání rozhodnutí okresní ředitelství Policie ČR Vsetín ze dne 25. 6. 2001, kterým mu byla uložena povinnost odevzdat zbraně.

Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí poukázal na to, že k podnětu žalobce bylo zahájeno řízení o přezkoumání rozhodnutí jiného rozhodnutí než proti jakému směřoval podnět žalobce a poté bylo i zastaveno řízení o přezkoumání tohoto jiného rozhodnutí. O původním podnětu žalobce proto nebylo rozhodnuto. Žalovaný dále podal výklad ustanovení § 45 zákona o střelných zbraních obsahující podmínku bezúhonnosti a vyslovil závěr, že neshledává důvody na změnu nebo zrušení rozhodnutí policejního prezídia, kterým bylo

zastaveno řízení mimo odvolání, proto odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí o zastavení řízení o přezkum rozhodnutí mimo odvolací řízení potvrdil.

Podle ustanovení § 65 a násl. správního řádu je možno přezkoumat rozhodnutí mimo odvolací řízení. Jde o možnost přezkumu rozhodnutí, které je pravomocné a dosáhnout tak změny nebo zrušení rozhodnutí. Tento přezkum však není mimořádným opravným prostředkem jako je obnova řízení, neboť účastníci řízení nejsou legitimováni k zahájení řízení o přezkoumání. Jedná se o institut, který je zcela v rukou správních orgánů a je podřízen instanční hierarchii, protože podle ustanovení § 65 odst. 1 správního řádu rozhodnutí, které je v právní moci, může z vlastního nebo jiného podnětu přezkoumat správní orgán nejblíže vyššího stupně nadřízený správnímu orgánu, který toto rozhodnutí vydal. Za podnět se považuje informace o tom, že při vydání rozhodnutí mohlo dojít k porušení právních předpisů bez ohledu na zdroj takové informace. Může se jednat o poznatky z vlastní kontrolní činnosti správního orgánu nebo o upozornění podřízeného či nadřízeného orgánu, případně o poznatek z jiných zdrojů. Podnětem je též informace od účastníků řízení, která může být samostatným podnětem nebo obsahem jiného podání. Zákon ponechává okamžik zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení na příslušném správním orgánu. Jestliže správní orgán dojde k závěru, že chybí důvod pro zahájení takového řízení a podnět podal jiný subjekt (např. účastník řízení), vyrozumí jej o tom. Tento úkon není rozhodnutím, pokud již správní orgán zahájil řízení o přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení a v průběhu řízení vyjde najevo, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, správní orgán řízení zastaví podle ustanovení § 30 správního řádu.

V daném případě soud přezkoumává věc Nejvyšší správní soud v Brně jako soud prvního stupně (v jednoinstančním řízení) na základě žaloby žalobce podle ustanovení § 132 s. ř. s. v řízení podle nové právní úpravy, tj. podle zákona č. 150/2002 Sb. o soudním řádu správním (s. ř. s.). Podle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. je k podání žaloby legitimován ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva a povinnosti. Z uvedeného je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí nemá povahu takového úkonu, neboť tím, že žalobce nemá právní nárok na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení (viz shora) a tím, že řízení zahájené správním orgánem bylo podle ustanovení § 30 správního řádu zastaveno a odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno, nedošlo k určení či zrušení či změně práv a povinností žalobce. Proto je třeba napadené rozhodnutí považovat ze soudního přezkumu za vyloučený úkon správního orgánu podle ustanovení § 70 odst. 1 písm. a) s. ř. s., protože nejde o rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s. ř. s. a soud žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustný návrh odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Závěrem je třeba uvést, že vzhledem k tomu, že na přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení podle ustanovení § 65 a násl. správního řádu není právní nárok, nelze se takového přezkumu nadřízeným správním orgánem domáhat u soudu žalobou proti nečinnosti správního orgánu, když taková ochrana je poskytována jen za situace, kdy má správní orgán povinnost vydat rozhodnutí (osvědčení). Stejně tak nelze za dané situace polemizovat s výkladem právního předpisu, který nad rámec rozhodnutí provedl správní orgán a na tomto základě požadovat přezkum uvedeného výkladu „protože je zřejmé, že bude použit v případném budoucím rozhodnutí“ (zřejmě dosud nevydaném) ohledně přezkumu mimo

odvolací řízení rozhodnutí, které měl žalobce skutečně na mysli, když podával podnět k tomuto přezkumu. I když je zřejmé, že právní orgán prvního stupně omylem podrobil přezkumu rozhodnutí, k jehož přezkumu žalobce podnět nepodal, správně žalovaný dovodil, že se nejedná o nezákonné rozhodnutí, neboť k takovému přezkumu může dojít i z podnětu správního orgánu samého (viz výše).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. dubna 2003

JUDr. Marie S o u č k o v á
předsedkyně senátu